

Trpasličkova smrt - Osmnáctá dekáda

- příběh 171

mimozemský trpaslíček cestou necestou potkal vzteklýho psa. než stačil jakkoliv zareagovat, zvíře oznámilo, že vyrovná účty a zakouslo se mu do krku. všemi milovaný mimozemský trpaslíček vykrvácel a zemřel.

- příběh 172

mimozemský trpaslíček vyrazil na rodinný setkání. věděl, že to bude psychojízda, ale jelikož byl slušně vychovaný psychouš, přijel do rodného hnízda s jednou místností, dvěma postelemi, suchým hajzlem pod stromem a kamny pro spalování sušených hoven. netěšil se na svých dvaadvacet psychopříbuzných. matka psychouš, fotr psychouš, sourozenci psychouši, psychotety, psychostrýcové, bratrance a sestřenice s papírama na hlavu a to nepočítal incestní rodinnou větev, kde se to psychomagerama jen hemžilo.

"nazdar kreténí, nerad vás vidím a doufám, že vás zase dlouho neuvidím," pozdravil narvanou místnost zahulenou smradem ze spalovaného trpasličího trusu.

"ggggdo jejeje uuu tetebe kkkkretén," zahuhlala matka a fotr mu hned vrazil nůž mezi žebra.

"bud' slušnej ke svý matce, seš nechtěnej, ale stejně tě nakonec odnosi a porodila," pozdravil svého nejmilejšího potomka.

"fotr, nesor," řekl trpaslíček a s nervama na drátku pozoroval incestní sourozence, jak pracují na dalších blízkých příbuzných.

"matka, co budeme dneska žrát?" zeptal se, když prohlížel jediný hrnec na kamnech s podivnou bublající hmotou.

"tetetetu," odpověděla a ukázala psychoúsměv s jedním zubem.

"já se z vás poseru, zakroutil trpaslíček hlavou.

"tady máš kýbl, ségra bude dělat salát," podala mu sestřenice vědro, ve kterém už plavalo pár zakladních voňavých přísad.

"všechny vás jednou zabiju," řekl si sám pro sebe. aby se uklidnil, udělal ostrým nožem do vlastních rukou několik hlubokých zářezů a prýstící tmavou krví skropil milovanou rodinu.

- příběh 173

mimozemský trpaslíček spadl do ledovcový trhliny. chvíli se na dně zmítal v předsmrtných křečích, ale nakonec ho pokryl chladivý sníh.

uběhlo několik stovek tisíc let, led začal roztávat a propustil mimozemského trpaslíčka ze zajetí.

bylo mu to úplně k hovno, protože dlouhý čas a tlak zmrzlý hmoty z něj udělaly placatej kus masa s rozdrčenými kostmi.

- příběh 174

mimozemský trpaslíček byl zavalen tíhou života. spadla na něj z pěkný vejšky, rozmáčkla mu hlavu a nohy utekly neznámo kam.

- příběh 175

mimozemský trpaslíček byl časovanou bombou. kudy chodil, tudy tikal. hodina 'v' nastala přesně v okamžiku, kdy stál ve frontě na čerstvou krev z neviňátek. výbuch byl impozantní, rozmetl všechno kolem sebe a zůstal jen kráter, do kterého by se vešla celá armáda trpaslíků.

- *příběh 176*

mimozemský trpaslíček vysral kámen. hodil ho do kamen, vyšlehl plamen, jenž popálil ho kolem ramen. omámen sežral polívku rámen uvařenou z panen a vykřikl "*je se mnou amen!*"

- *příběh 177*

mimozemský trpaslíček prohlásil "*všem mrdá*" a zdechnul zoufalstvím.

- *příběh 178*

mimozemskému trpaslíčkovi se nafukovala hlava, až mu prdel praskla. to vám ale byl bordel všude vúkol.

- *příběh 179*

mimozemský trpaslíček našel kusy vlastního těla roztrhaného explozí tělesných plynů. tu ležely ruce, tam ležely nohy, kusy prdele byly po okolních stromech, vnitřnosti bůhvíkde, s hlavou hráli medvědi vyjebávanou a nervy měla paní ježková v píči.

"*to sou kurva jatka,*" řekl a začal se sbírat. když byl celej pokupě, zapnul šicí stroj a dal se znovu dohromady.

- *příběh 180*

mimozemský trpaslíček přišel první a postavil se do fronty hned za druhého. pak přišel třetí, čtvrtý a šestý mimozemský trpaslíček a všichni dohromady hledali konec fronty.

"*vy jste poslední?*" tázal se sedmý mimozemský trpaslíček.

"*ne, já jsem přišel až tady po kolegovi,*" odpověděl mimozemský trpaslíček v pořadí osmý. pátý mimozemský trpaslíček ve frontě kroutil hlavou a nechápal, co se vlastně děje.

"*nechovejte se jako čůráci,*" zařval první mimozemský trpaslíček a srovnal kokoty do řady.

"*je tady někdo?*" zeptal se druhý mimozemský trpaslíček a rozhlížel se po místnosti, ve který byl sám.